

בתי המשפט

בשא 008035/03

בתיק עיקרי: עתמ 000879/03

01/01/2004

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בפני: כב' השופט צבי סגל

בעניין: עודאללה ואח'

המבקשים

נ ג ד

המשיב

משרד הפנים

החלטה

1. ביום 25.9.03 נמחקה העתירה בהסכמה לאחר שבקשת העותרת 1 לאיחוד משפחות (להלן: "אחמ"ש") שהגישה עבור בעלה, העותר 2, אושרה על-ידי המשיב ביום 18.9.03, ולאחר שהוסכם שהצו הארעי שניתן בתיק, האוסר את גירוש העותר 2 מן הארץ, יעמוד בעינו עד אשר יתקבל האישור לאיחוד האמור.

2. ביום 7.12.03 הוגשה הבקשה דנן, שעניינה השתת הוצאות על המשיב. תגובת המשיב לבקשה הוגשה ביום 21.12.03.

לאחר דיון בבקשה, בתגובה לה ובתשובה לתגובה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. להלן יפורטו הנימוקים לכך.

3. העותרים טוענים, כי במשך למעלה משבע שנים הם לא קיבלו אישור לבקשת האחמ"ש שהגישו וזאת חרף פניות חוזרות ונשנות למשיב ועל-אף שהמציאו לו את כל המסמכים הדרושים להוכחת מרכז חיים בישראל. בקשתם הראשונה הוגשה בשנת 1996 וסורבה בשנת 1997 מן הטעם שלא הוכח מרכז חיים. בשנת 1998 ערערה העותרת בפני המשיב על הודעת הסירוב. היא זומנה לסור לצורך כך ללשכת המשיב, אך נדחתה ב"לך ושוב" עת נמסר לה חוזר ושנה שעניינה נמצא בטיפול ועליה לשוב אל משרדי המשיב בחלוף תקופת זמן נוספת. בחודש יולי 2001 נרשם בנם של העותרים כתושב קבע במרשם האוכלוסין הישראלי, וזאת לאחר שהמשיב שוכנע כי מרכז חיי העותרים בישראל. על-אף האמור, בכוא המשיב לטפל בבקשת

בתי המשפט

בשא03/03/008035

בתיק עיקרי: עתמ 03/000879

01/01/2004

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בפני: כב' השופט צבי סגל

האחמ"ש שהגישו העותרים הוא דרש לקבל פעם נוספת את אותן הוכחות אשר סופקו לשכתו לשם הסדרת מעמד בנם של העותרים. בחודש ספטמבר 2001 שלהו העותרים את המסמכים האחרונים שנתבקשו להמציא, ומאז ועד למועד הגשת עתירתם הנוכחית, ביום 8.6.03, לא קיבלו כל מענה לפנייתם, על-אף פניות חוזרות ונשנות מצדם אל המשיב. פניית העותרים לבית המשפט נעשתה רק לאחר מיצוי כל ההליכים האפשריים אצל המשיב. בסופו של דבר, בקשתם לאיחוד משפחות אושרה ביום שקבע בית המשפט להגשת תגובת המשיב לעתירה דנן, וכתוצאה מכך נמחקה, כאמור, העתירה בהסכמת הצדדים, והעותרים קיבלו החזר כספי חלקי בסך 850 ש"ח עבור האגרה ששילמו.

4. בשל אופן התנהגות המשיב, שאילצה את העותרים להגיש את העתירה הנן, ועל-מנת לפצותם בגין הסבל הרב שהיה מנת חלקם לאורך שנים רבות כתוצאה מן העיכוב המופרז בטיפול בבקשתם, עותרים המבקשים להשתתף הוצאות על המשיב.

5. עמדת המשיב הנה, כי יש לדחות את בקשת העותרים, שכן במהלך התקופה הרלוונטית לעתירה הוא פעל בהתאם למדיניות משרד הפנים ועל-פי הכללים והנהלים המקובלים בטיפול בבקשות אחמ"ש. הוסיף המשיב וטען, כי על-אף דחית הבקשה בעבר הוא הסכים "לפנים משורת הדין" לשוב ולבחון את הבקשה. עוד טען, כי בינו לבין העותרים התנהלו חילופי תכתובות עד לשנת 2001, וכי הטיפול הבלתי ראוי בבקשת העותרים נבע כתוצאה מטעות אנוש שתוקנה בסופו של דבר. עוד נטען על-ידו, כי העותרים נדרשו להמציא מסמכים אך לא עמדו בנטל זה, ולאחר שהמציאו פרטים נוספים כנדרש אושרה בקשתם. המשיב אף ציין, כי לשכתו מעניקה שירותים לכ-240,000 תושבים, כאשר נתח מרכזי מן הבקשות המוגשות הן בקשות אחמ"ש, רישום ילדים, פקיעת תושבות וכו'. לבסוף טען המשיב, כי הוצאות משפט מוטלות בגין הליך משפטי המתנהל אל מול ערכאה שיפוטית ולא בגין הליך מנהלי שהתנהל מול לשכה של משרד ממשלתי. לפיכך, ובהתחשב בעובדה שההליך המשפטי הסתיים עוד בטרם החל והפגם תוקן, אין מקום להשית עליו הוצאות.

בתי המשפט

בשא 008035/03

בתיק עיקרי: עתמ 000879/03

01/01/2004

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בפני: **כב' השופט צבי סגל**

6. בבג"צ 842/93 אל נסאדאסה נ' שר הבינוי והשיכון ואח' (פ"ד מח (4), 217), נקבעו ארבעה קריטריונים אותם יבחן בית המשפט בבואו להחליט בדבר פסיקת הוצאות לטובת עותר שמחק את עתירתו. ואלה הם הקריטריונים:

1. " האם היה צידוק בהגשת העתירה;
  2. האם לא הזדרז העותר ופנה לבית המשפט הגבוה לצדק טרם שמיצה את כל האפשרויות הפתוחות בפניו ופעל כראוי אצל הרשויות המוסמכות;
  3. האם לא היה שיהוי בהגשת העתירה;
  4. האם עצם הגשת העתירה היא שהניעה את המשיב לחזור בו מהחלטה קודמת שלו ולהעניק לעותר את הסעד המבוקש בעתירה עוד לפני שזו התבררה בפני בית המשפט. "
- (שם, עמ' 219)

הקריטריונים הנ"ל אינם מצטברים ודי בכך שבקשת העותרים נכנסת לגדרו של אחד מהם על-מנת לזכותם בהוצאות (שם, שם). כפי שיובהר להלן, הבקשה דנן עונה על יותר מאשר קריטריון אחד מכלל הקריטריונים דלעיל.

7. בטרם הגשת העתירה דאגו העותרים למיצוי ההליכים אל מול הרשות המוסמכת, ואף הפגינו אורך נשימה וסבלנות אין קץ (קרוב ל-7 שנים) בטרם פנו לבית המשפט. רק משבוששה תשובת המשיב מלהגיע הגישו העותרים, בדלית ברירה, את העתירה דנן.

8. לא ניתן לטעון לשיהוי בהגשת העתירה, שכן פניותיהם החוזרות ונישנות של העותרים אל לשכת המשיב לא הניבו כל תשובות מהותיות. טענת המשיב, שלפיה הטיפול בבקשת העותרים היה "בהתאם לכללים ולנהלים המקובלים בבקשות לאיחוד משפחות" אינה סבירה שעה שמדובר באי הכרעה בבקשה ו/או באי מתן מענה כלשהו מצד המשיב במשך 7 שנים. יתרה מזאת, הסבר דוגמת זה שסיפק המשיב, שלפיו הפקידה שטיפלה בתיק עזבה את המשרד, "ובשל העומס הרב המוטל על הלשכה נפלה טעות אנוש מצערת והבקשה לא הועברה לטיפולו של

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי בירושלים

בשא 008035/03

בתיק עיקרי: עתמ 000879/03

01/01/2004

בפני: כב' השופט צבי סגל

פקיד אחר בלשכה", אינה עולה בקנה אחד עם עבודה סדירה בהתאם לכללים ולנהלים. אמנם, המשיב תיקן בסופו של דבר את טעותו, אולם היה זה אך לאחר שקיבל תזכורת בנושא מב"כ העותרים בחודש מאי 2003.

9. על טענת ב"כ המשיב, שלפיה הבקשה נדחתה בעבר בשל אי הוכחת מרכז חיים ובשל כך שהעותרים לא הצליחו, לכאורה, לעמוד בנטל ההוכחה, נשיב, כי פסיקת בית המשפט העליון בסוגייה זו מלמדת, שגם כאשר יש ממש בטענה שלפיה לא הוגשו כל המסמכים, או שקיימות סתירות, או שקיימים ספקות לעניין מקום המגורים, הרי גם אז שיהוי של שנים כה רבות במתן טיפול מצד המשיב אינו סביר (בג"צ 6990/98 אנתסאר שקיראת ו-7 אח' נ' משרד הפנים, תק-על 99 (4), 31).

10. לא-זז-אף-זז, כאשר קובע המשיב, שלפנים משורת הדין הוא מסכים לשוב ולבחון את הבקשה, הרי שניתן היה לקבלה במועד הראשון שבו היא הוגשה. כאשר סבור המשיב שקיימת מניעה אמיתית להיעתר לבקשה, או-אז, אין מקום להיעתר לה לא מלכתחילה ואף לא בדיעבד, שכן בבחינת הבקשות לאיחוד משפחות פועל המשיב במסגרת הסמכויות הנתונות לו על-פי דין ולא "לפנים משורת הדין" (בג"צ 7072/98 ראמי חאגזי ואח' נ' משרד הפנים, תק-על 99 (3), 1563).

11. לבסוף, העיתוי בו אושרה בקשת העותרים (במועד בו אמור היה המשיב להגיש את תגובתו לעתירה דנן), מצביע על קשר הדוק בין האישור לבין הגשת העתירה. כאשר הגשת העתירה היא זו המדרבנת את המשיב לחזור בו מהחלטה קודמת שלו להיעתר לבקשה, ולהעניק לעותרים את הסעד המבוקש בעתירה מבלי שזו תתברר כלל בפני הערכאות, אומר הדבר דרשני ומהווה עילה להשתת הוצאות.

12. המקובץ לעיל מוליכני, כאמור, לכלל מסקנה, כי יש להיעתר לבקשה ולהשית הוצאות על המשיב, תוך התחשבות בעובדה שהמבקשים קיבלו בסופו של דבר את מבוקשם. אני מחייב, אפוא, את המשיב בהוצאות משפט בסך 3000 ש"ח להיום.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשא 008035/03

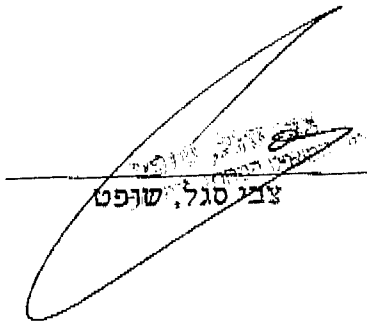
בתיק עיקרי: עתמ 000879/03

01/01/2004

בפני: כב' השופט צבי סגל

ניתנה היום ז' בטבת, תשס"ד (1 בינואר 2004) בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

 צבי סגל, שופט